

Gult er kult!

Metodistspeiderne i Drammen er kjent som de gule. Guldfargen ble i sin tid valgt kun for å vekke oppsikt, og det fungerer den dag i dag. Vil du vite mer om hva de gule og kule har gjort i år må du lese videre...

Årets høydepunkt - Sveits

Hvert fjerde år drar speidergruppa på leir til Kandersteg og det internasjonale speidersenteret i Sveits. Og i år var året! I juli satte 19 speidere og ledere kursen mot sjokoladens og fjellenes hjemland.

Foruten å treffe speidere fra store deler av verden, gikk vi fotturer i Alpene nesten hver dag. Allerede første dagen fikk vi erfare at været i Alpene endres raskt. De første (og sprekeste) som kom opp på Obere Allme 2120 m.o.h. hadde regn og vind og det var riktig så surt. Mens de sist ankomne hadde sol, lite vind og riktig så trivelig vær - det er ikke alltid gevinst for de raskeste.

Bading i en alpinssjø er et fast innslag på leir i Sveits, og merkekrav til et av senterets mange merker. Denne gangen var det bading i Daubensee (2200m.o.h.). Kaldt men godt, og med mange andre fjellvandrere som tilskuere ble det en frisk opplevelse.

I løpet av dagene rakk vi også en tur til Zermatt, som er mest kjent som turistby, utgangspunkt for mange tidebestigere og sine gigantiske slalåmanlegg. På Kleine Matterhorn 3883 m.o.h. kjente vi godt den tynne luften, men nøt likevel utsikten over de majestetiske alpine i Sveits og Italia. Stort var det også å besøke museet inne i isbreen.

Ti dager på en slik leir går så alt for fort, og mange av oss har allerede plottet inn neste gruppeleir til Sveits.

Kretsbanner og NM

Hvert år satser troppen friskt på at en av patruljene våre skal komme høyt på resultatlistene under kretsbannerkonkurransen og gjennom det kvalifisere seg til NM. Som regel går det bra, vi har hatt med patruljer i tre av de fire siste NM. Våre rovere har helt til i år solt seg i glansen av gruppas beste plassering i NM, men i år var Krokodillepatruljen klare for å utfordre dem. Hele året lå de i knallhard trening, og i kretsbannerkonkurransen klatret de helt til topps. Under NM måtte

patruljefører og assistent melde forfall på grunn av eksamen, og dermed fikk patruljen ny ledelse dagen før NM. To unge speidere overtok ansvaret og klarte oppgaven med glans, så får vi heller leve med at roverne fortsatt innehar gruppas beste NM plassering. (Så langt)

Risebu, speiderhytta vår

Speiderhytta vår er fra 1978, og ligger en drøy halvtimes gange fra parkering og bussholdeplass. Hytta er akkurat passe stor for en patrulje eller to på tur. Den ligger i et populært turområde og vi har etablert to bålplasser med gapahuk i nærheten. I vår fikk vi midler fra Gjensidigestiftelsen til å lage en aktivitets- og natursti i området. Så langt har vi satt opp informasjonsplakater om dyre- og plantelivet og laget tre hinderposter.

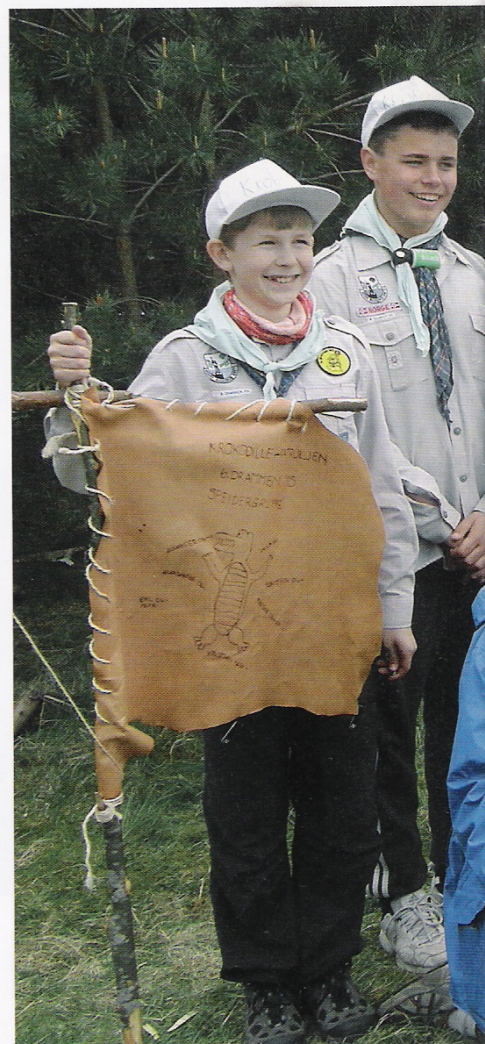
Strategiarbeid

I romjula i fjor begynte lederne å sette ord på utfordringer for gruppas fremtid: Hvordan ser gruppa ut om 10 år? Dette var starten på det vi nå kaller strategiarbeidet vårt. Vi har kartlagt gruppas styrker og svakheter og laget en plan for lederutvikling og et generasjonsskifte i ledelsen. Patruljeførere, rovere og ledere har brukt noen helger og kvelder for å stake ut kursen videre, blant annet var vi på tur til København en helg i april. Men godt planlagt er kun halvt arbeid, nå gjenstår gjennomføringen.

Livet i gruppa

Gruppa ble stiftet samme år som speiderkorpset vårt - i 1924 - og har vært i kontinuerlig drift siden da. I dag har vi 44 medlemmer fordelt på tre enheter: småspeider (flokk), tropp og roverlaget Den gule nøtt. I troppen er det tre patruljer: Bever, Krokodille og Nebbdyr.

Gjennom året har vi en del faste arrangementer som JOTI, nasjonaldagsfeiring og speidergudstjenester. Tredje helga i oktober er det JOTI (Jamboree on the

Kretsbannerkonkurransen har 6. Drammen MS et godt

internet). Da samler vi speidere, datautstyr og snop og er sammen fra fredag til søndag. Målet er å få kontakt med speidere fra hele verden. 17. mai starter alltid grytidlig med speiderfrokost før flaggheising og felles gudstjeneste for alle speidere i Drammen. Etter gudstjenesten går speiderne først i barnetoget.

To ganger i året har vi speidergudstjeneste i Metodistkirken i Drammen. Da tar speiderne ansvar for hele gudstjenesten og kirkekaften. Det er også opptagelse av nye speidere og utdeling av merker som er tatt i løpet av siste halvåret. Speidergruppa opplever at vi er godt mottatt og blir satt pris på av menigheten. Vi tror at presten vår, som endelig er blitt metodist, snart er klar til å bli speider også.

Wenche Irene Aasland/BB

p om. I år var det Krokodillepatruljen som erobret kretsbanneret og deltok på NM i speiding.

Terrengløype med 6. Drammen MS.

Speidern og menigheten

Menighetens pastor, Anne Grete Spæren Rørvik, forteller om forholdet mellom menigheten og speidern i Drammen.

- 6. Drammen MS betyr uendelig mye for vår menighet.

For det første liker jeg selve arbeidet deres. Jeg liker den skapelsesteologien som bærer speiderarbeidet. Jeg liker vektingen av å være Guds medskapere, slik at etikk blir en del av troen. Fokus på miljøvern blir ofte nedprioritert i andre kirkelige grupper. Uten speideren ville vi blitt mer ensidige i forkynnelsen i vår menighet. Speideren er ofte det eneste organiserte barne- og ungdomsarbeidet vi har i vår menighet.

For det andre liker jeg måten speideren er organisert. Det at en bare vokser inn i

nye deler av samme organisasjon, er genialt. Vår speidergruppe er ledet av mennesker som er utrolig dyktige til å la nye ledere utvikle seg og ta ansvar. Jeg tror også at leirdeltakelse er uvurderlig.

For det tredje liker jeg at speideren, med både speidere og foreldre stiller på speidergudstjenestene. Mange får på den måten en følelse av tilhørighet til vår menighet.

For det fjerde liker jeg at flere velger å bli speiderkonfirmant. Det er en berikelse for hele menigheten.

For det femte liker jeg at flere av lederne er metodister. Det gjør at speideren ikke er et arbeid utenfor menigheten, men et viktig arbeid i menigheten.

For det sjette liker jeg at speiderlederne involverer meg som menighetens prest og

inviterer meg med i noen av samlingene.

For det sjuende gir speideren håp for menighetens framtid. Jeg håper og ber om at mange av speiderne får gode gudsbilder som de kan bli voksne med. Og hvis Gud en dag velsigner oss med speidere som blir metodister, er det mer enn jeg tør håpe på.

Speideren har en stor plass i mitt hjerte. Selv kom jeg med i menigheten via speideren. Men jeg manglet den skapelsesteologien jeg i dag har. Jeg var så dum å slutte i speideren da det ble så mange aktiviteter i menigheten at jeg måtte velge. Jeg var så dum at jeg trodde speideren var det minst kristelige jeg var med på. Jeg tok grundig feil.

Mvh Anne Grete Spæren Rørvik, metodistprest i Drammen